ANKILOZAN SPONDILIT

KLINIK DEĞERLENDIRME

- 1. Ağrı: En önemli kas iskelet sistemi belirtisi sakroiliak eklem ve omurgada görülen ağrıdır. Bel ağrısı olarak tarif edilir. İnflamatuar bel ağrısı genellikle hastalığın aktif sürecinde kendini gösterir. Bu ağrı genellikle sabah tutukluğu ile ilişkilendirilir ve hareket ile artar.
 - Mekanik bel ağrısı ise hastalığın ilerleyen sürecinde eklem ve çevre yapıların değişmesi ile oluşur ve hareket ya da egzersizle azalır.
 - Ağrı sorgulamak için Görsel Analog Skalası en yaygın kullanılan yöntemdir. Bunun yanı sıra ağrının gün içindeki süresi, egzersize ve istirahate olan yanıtı muhakkak sorgulanmalıdır.
- **2. Yorgunluk**: AS'li hastalarda en sık karşılaşılan morbitide kaynaklarından biridir. Yorgunluk anketi ile değerlendirmek mümkündür.
- **3. Sertlik:** AS'de sabah sertliği omurgada inflamasyona, omurgada yapısal değişikliğe ve diğer eklemlerde yapısal değişikliklere bağlı olarak gelişen olmak üzere üç şekilde düşünülmelidir. BASDAI anketi içinde sabah sertliği süresi VAS üzerinden sorgulanabilir.
- **4. Spinal Mobilite**: Spinal mobiliteye karar verebilmek için dört parametrenin mutlaka değerlendirilmesi önerilmektedir. Bunlar servikal mobiliteyi değerlendirmek için oksiput duvar mesafesi, lumbal ve torakal mobilite için Modifiye Schober Testi, göğüs ekspansiyonu ve gövde lateral fleksiyonu kullanılabilir.
- **5. Periferal Tutulumlar ve Entesitis**: AS aksiyal tutulum (sakroiliak eklem, omurga ve kalça eklemi) gösteren bir hastalıktır. Nadiren de olsa ekstraaksiyal tutulumlar görülmektedir. Bu nedenle bu tutulumlar ayrı olarak değerlendirilmelidir.
- 6. Hastalık Aktivitesi: Hastalık aktivitesi, hastalığın inflamatuar aktivitesini belirlemek için kullanılan bir terimdir. AS'li hastaların hastalık aktivitesini klinik ve günlük değerlendirmelerde kullanılmak üzere BASDAİ ölçeği geliştirilmiştir. Bu ölçek yorgunluk, ağrı, sabah sertliği, lokalize hassasiyetler ve periferal eklem ağrısı ve şişliğini sorgular. Ayrıca hastalık aktivitesi CRP ve ESR değerleriyle de kontrol edilmelidir.
- 7. Fiziksel fonksiyon: Kendi başına bir parametre değildir. Aksine sağlık ile ilgili farklı etkenlerin bir araya gelerek oluşturduğu, bir hastalığın kişinin günlük yaşamını nasıl etkilediğine dair farklı renklerden oluşan tablodur. BASFI ya da DFI ile değerlendirilir.
- 8. Sağlıkla ilgili yaşam kalitesi: SF-36 çok sık kullanılan bir ankettir.

DEĞERLENDİRMEDE KULLANILAN KLİNİK TESTLER

- **FABER-PATRICK TESTİ:** Hasta sırtüstü yatarken dizini fleksiyona getirir ve kalçasını abduksiyon, eksternal rotasyona getirerek karşı dizinin üzerine koyar. Fizyoterapistin bir elini dizin üzerine diğer elini karşı taraf SİAS'a koyup zıt yönde aşağı iter. Ağrı varsa test pozitiftir.
- **FADIR TESTİ:** Hasta sırt üstü yatar ve test edilecek bacağı fleksiyon, adduksiyon ve internal rotasyona getirir. Fizyotarapist dizden ve ayak bileğinden basınç uygular. Ağrı varsa test pozitiftir.
- **LESEQUE TESTİ:** Hasta sırtüstü yatar. Diz fleksiyondayken fizyoterapist dizden ve ayak bileğinden bacağı tutarak yukarı kaldırır. Belde ve bacakta ağrı olursa ya da hasta hareketi durdurursa test pozitiftir.
- **DÜZ BACAK KALDIRMA TESTİ:** Hasta sırtüstü yatar. Ayak topuktan tutularak diz ekstansiyonda bacak yukarı kaldırılır. 80° ye kadar ağrı oluşursa test pozitiftir.
- **SAKROİLİAK TEST:** Hasta sırtüstü yatar. Kalça fleksiyona getirilerek, muayene masasına ve öne doğru bastırılır. Sakroiliak eklemde ağrı olması patoloji düşündürür.
- GAENSLEN TESTİ: Hasta sırtüstü yatar. Tek bacağı kalçadan itibaren yataktan sarkıtılır.
 Yatakta kalan bacağını diz ve kalça fleksiyona gelecek şekilde sabitler. Fizyoterapist bir eliyle kendi tarafındaki pelvisi stabilize ederken diğer eliyle diz üzerinden basınç uygular. Test edilen tarafta sakroiliak eklemde ağrı hissedilirse test pozitiftir.
- MENNEL TESTİ: Hasta yan yatar. Alttaki bacağını kalçadan ve dizden fleksiyona getirerek göğsüne doğru çeker. Fizyoterapist pelvisi tespit edip üstteki bacağı diz üzerinden tutup ekstansiyona zorladığında sakroiliak eklem patolojisi varsa ağrı oluşur.
- **PELVİK KOMPRESYON TESTİ:** Sırtüstü yatan hastanın SİAS'larına bilateral dik olarak aşağı bastırılır. Ağrı varsa test pozitiftir.
- **SAKROİLİAK DİSFONKSİYON TESTİ:** Hasta dik olarak ayakta durur. Fizyoterapist hastanın arkasında ve başparmaklarını SİPS'lere koyar. Hastanın öne eğilmesi istendiğinde aşağıda kalan parmak tarafı sakroiliak disfonksiyonu gösterir.
- **GÖĞÜS EKSPANSİYON TESTİ:** Hastadan zorlu maksimal ekspirasyondan sonra maksimal inspirasyon yapması istenir. 2-2,5 cm'den daha az olması testi pozitif yapar.
- **OKSİPUT-DUVAR MESAFESİ:** Normal insanlarda 15 cm altındadır. 15-30 cm arası olması hastalığı kronik dönemidir. 30 cm yukarısı ise hastalığın terminal dönemde olduğunu gösterir.
- MODİFİYE SCHOBER TESTİ: Hasta ayakta dururken ikinci sakral spinöz çıkıntıdan yukarıya doğru 10 cm ve bu çıkıntıdan aşağıya doğru 5 cm işaretlenir. (iki nokta arasındaki mesafe 15 cm). Hasta gövdesine maksimum fleksiyon yaptırır. İki nokta arasındaki mesafe ölçülür; bulunan değerden 15 cm (dik duruştaki iki nokta arası mesafe) çıkarılarak fark bulunur. Bu fark 5 cm'den küçük ise; test pozitiftir yani belin fleksibilitesi azalmıştır.